

گزارش یک جنس و دو گونه جدید از زیرراسته *Aphelenchina* برای فون نماتدهای ایران

حمیدرضا رفیعی^{۱*} - عصمت مهدیخانی مقدم^۲ - موسی نجفی نیا^۳

تاریخ دریافت: ۸۸/۳/۳

تاریخ پذیرش: ۹۰/۱/۲۹

چکیده

طی سالهای ۱۳۸۶ و ۱۳۸۷ به منظور شناسایی نماتدهای انگل گیاهی مزارع و گلخانه‌های خیار جماعت تعداد ۴۵ نمونه خاک و ریشه از منطقه جیرفت و کهنجو جمع آوری گردید. در این بررسی تعداد ۱۳ جنس و ۱۶ گونه شناسایی شد که جنس *Ektaphelenchoides* و یک گونه از آن *Aphelenchus isomerus* براي نخستین بار از ايران گزارش می شوند. گونه اول از نمونه های خاک حسین آباد عنبرآباد، ملک آباد کلرود و حسین آباد بن سراجی منطقه جیرفت و گونه دوم از نمونه های خاک گلخانه های باقرآباد منطقه جیرفت جمع آوری و شناسایی گردید. جنس *Ektaphelenchinae* متعلق به زیرراسته *Aphelenchina*، خانواده *Ektaphelenchoidae* و زیرخانواده *Aphelenchoididae* است. در گونه *Ektaphelenchoides compsi* سر پهن و کمی تخت، همطراب زدن، کيسه عقبی رحم بلندتر و نوک تیزی انتهای دم کمتر از سایر گونه های این جنس می باشد. در گونه *Aphelenchus isomerus* واژن متقاض است.

واژه های کلیدی: خیار، *Aphelenchus isomerus*، *Ektaphelenchoides compsi*، *Aphelenchina*

مقدمه

دارای یک سری تشابهات و اختلافاتی است. در این دو جنس شیارهای عرضی بدن ظرفی، حباب میانی مری مشخص، دم در نر دارای چند جفت پاییل، فاقد بورسا و گوبربناکولوم است. هر دو جنس همراه با حشرات یافته می شوند. در جنس *Ektaphelenchus* سر همراه با حشرات یافته می شوند. در جنس *Ektaphelenchoides* سر بلند، نسبت به بدن فرورفتہ با شش لب مشخص، استایلت حداقل ۱۵ میکرومتر و دارای گره های انتهایی یا بدون آن، نرها دارای دو یا سه جفت پاییل دمی ولی در جنس *Ektaphelenchoides* سر بلند، گرد و همطراب بدن، استایلت ۲۶ تا ۱۷ میکرومتر و نرها دارای دو تا چهار جفت پاییل دمی می باشند (۷). جنس *Ektaphelenchoides* دارای چهار گونه شناخته شده می باشد که این گونه ها از سوسک های خانواده اسکولیتیده که در حد فاصل بین پوست و چوب نوعی کاج فعالیت دارند و یا از آوندهای چوبی درختان کاج و یا ساقه درخت موز گزارش شده است. همچنین در یک مورد خاص گونه توصیف نشده ای از این جنس از لارو نوعی مگس (*Xylodiplosis*) که ظاهرآ به صورت پارازیتی از آن تغذیه می کند جمع آوری شده است (۶).

با توجه به اهمیت بالای منطقه جیرفت و کهنجو از نظر تولید خیار و سطح زیرکشت این محصول در منطقه ۲۰۳۷۳ هکتار و تولید خیار ۸۰۰۰۰۰ تن در سال ، که به ترتیب ۲۷ و ۳۱ درصد از کل سطح و تولید کشور را در اختیار دارد (۱)، همچنین با توجه به خسارت زا بودن نماتدهای انگل گیاهی بر روی این محصول و نبود هیچ گونه تحقیق جامع و کاملی در رابطه با نماتدهای انگل گیاهی در منطقه، شناسایی نماتدهای انگل گیاهی این محصول در منطقه جیرفت و کهنجو مدنظر قرار گرفت. در این تحقیق ۱۶ گونه نمات متعلق به ۱۳ جنس مربوط به دو زیرراسته *Tylenchina* و *Aphelenchina* شناسایی شدند. جنس ۱۹۸۴ *Ektaphelenchoides Baujard* و *Aphelenchoididae*، *Aphelenchina*، خانواده *Ektaphelenchinae* و *Zyphelenchidae* متعلق به زیرخانواده *Aphelenchus* و جنس *Aphelenchidae* از خانواده *Aphelenchidae* می باشد (۷). تاکنون تنها گونه *A. avenae* گزارش شده از جنس *Aphelenchus* در ایران، گونه *Ektaphelenchoides* با جنس *Ektaphelenchoides* بوده است. جنس *Ektaphelenchoides*

۱- به ترتیب دانشجوی سابق کارشناسی ارشد و استادیار گروه گیاهپزشکی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

۲- نویسنده مسئول: rafieehamidreza@gmail.com
۳- عضو هیأت علمی و مری پژوهش مرکز تحقیقات کشاورزی جیرفت و کهنجو

مواد و روش ها

طی سال های ۱۳۸۶ و ۱۳۸۷ تعداد ۴۵ نمونه خاک و ریشه از

می شوند. از بین ۴۵ نمونه خاک جمع آوری شده از مزارع و گلخانه های خیار منطقه مورد مطالعه، جنس *Ektaphelenchoides* و گونه *E. compsi* از نمونه های خاک مربوط به حسین آباد عنبرآباد (گلخانه)، ملک آباد کلرود (مزرعه) و حسین آباد بن سراجی (گلخانه) منطقه جیرفت و گونه *Aphelenchus isomerus* از نمونه های خاک گلخانه های ناحیه باقرآباد منطقه جیرفت جمع آوری و شناسایی گردید.

۱- گونه *Ektaphelenchoides compsi* Baujard, 1984

جدول ۱ و شکل های ۱ و ۲
مشخصات

ماده: بدن نماتد بعد از تثیت از طرف شکمی خمیدگی پیدا می کند. طول بدن ۷۰۰ تا ۸۰۰ میکرومتر، پوست دارای شیارهای عرضی ظریف، بلندی سر چهار تا پنج میکرومتر و عرض آن در قاعده سر هفت تا نه میکرومتر، استایلت استوانه ای شکل، بدون گره های انتهایی به طول ۲۵ تا ۲۰ میکرومتر، قسمت مخروطی استایلت نصف طول استایلت($m=50\%$), مری به طول ۸۸ تا ۹۸ میکرومتر (فاصله سر تا انتهای غده های مری)، لوله اولیه مری از حباب میانی مری مشخص و در محل اتصال به حباب میانی مری باریک شده و دارای فروفتگی مشخص می باشد. دریچه حباب میانی مری عقب تر از مرکز آن، لوله ثانویه مری کوتاه، غده های مری از طرف پشتی روی روده را می پوشانند.

نواحی مختلف خیارکاری منطقه جبرفت و کهنوج جمع آوری گردید. پس از انتقال نمونه ها به آزمایشگاه، استخراج نماتدها از خاک با استفاده از روش الک و سانتریفیوژ جن کینز (۵) صورت گرفت. جهت کشتن، ثابت کردن و انتقال آنها به گلیسین خالص از روش تکمیل شده دگریس (۴) و سین هورست (۸) استفاده گردید. سپس از نماتدهای جدا شده به تفکیک جنس، لام های میکروسکوپی تهیه شد. پس از بررسی های میکروسکوپی، انجام اندازه گیری های لازم و رسم تصاویر مورد نیاز، شناسایی جنس ها و گونه ها از جمله گونه های *Aphelenchus* و *Ektaphelenchoides compsi* با استفاده از منابع و کلیدهای موجود مانند کلید بوخارد (۳) و کلید آندرسون و هویر (۲) انجام گرفت.

نتایج و بحث

در این تحقیق جمیعاً ۱۶ گونه نماتد متعلق به ۱۳ جنس از مزارع و گلخانه های خیار منطقه مورد مطالعه جداسازی و شناسایی گردید. علاوه بر گونه های مربوط به جنس های *Filenchus*, *Meloidogyne*, *Basiria*, *Boleodorus*, *Irantylenchus*, *Tylenchorhynchus*, *Psilenchus*, *Ditylenchus*, *Tylenchina*, *Pratylenchus*, *Merlinius* و *Ektaphelenchoides*, *Aphelenchoides* از زیرراسته *Aphelenchina* از زیرراسته *Aphelenchus* نیز شناسایی شدند. جنس *E. compsi* و گونه *Ektaphelenchoides* برای نخستین بار برای ایران گزارش

جدول ۱ - مشخصات مروفومتریک افراد ماده و نر گونه *Ektaphelenchoides compsi* در مقایسه با اندازه های شرح اصلی

Character	Female		Jiroft region		Baujard, 1984	
	n	female	male	female	male	
L(mm)		(0.7-0.8) 0.74	(0.6-0.8) 0.7	(0.7-0.9) 0.78	(0.61-0.84) 0.72	
a		(23.8-32) 27.5	(33-35.7) 34.5	(38-49) 42	(41-57) 48	
b		(4.1-8.5) 6.5	(4.7-7.4) 6.5	(8-10) 8	(7-10) 8	
b'		(3.5-4.1) 3.7	(2.8-3.7) 3.3	--	--	
c		(13.8-20.9) 17.1	(14-21) 17.7	(14-18) 15	--	
c'		(2.5-3.4) 3.1	(2.5-3.5) 3.3	(2.9-3.9) 3.3	--	
V		(76.8-79.4) 78.5	--	73.5-77	--	
P.V.S(µm)		(77-101) 88	--	28-93	--	
Stylet (µm)		(20-25) 22.5	(20-23) 22	(18-24) 21	(17-23) 20	
Spicule(µm)		--	18-21	--	(19-24) 22	

تا ۶۹ در مقابل ۷۳/۵ تا ۷۷)، منفذ دفعی - ترشحی در مقابل انتهای حباب میانی مری، کیسه عقبی رحم بسیار کوتاهتر (۹ تا ۱۹ میکرومتر در مقابل ۲۸ تا ۹۳ میکرومتر) در مقایسه با شرح اصلی گونه و انتهای بدن نخی شکل بلند از گونه مورد مطالعه تمایز می گردد. این گونه اولین بار توسط بوخارد (۳) از روی نوعی کاج در فرانسه گزارش گردید. در این بررسی گونه مورد مطالعه، از خاک اطراف ریشه های خیار در روستاهای ملک آباد کلروود (مزروعه) و حسین آباد بن سراجی جیرفت (گلخانه) و منطقه حسین آباد عنبرآباد (گلخانه) جمع آوری و شناسایی گردید. جنس مذکور و گونه آن برای اولین بار از ایران گزارش می گردد. با توجه به اینکه زیستگاه جنس *Ektaphelenchoides* بدن سوسک های خانواده اسکولیتیده و محل فعالیت این سوسک ها حد فاصل پوست و چوب درختان کاج می باشد ممکن است این گونه که از خاک اطراف ریشه های خیار جمع آوری شده، در واقع از بدن حشره ای که در خاک اطراف ریشه خیار فعالیت داشته وارد خاک شده و از خاک آن منطقه جدا شده باشد.

۲- گونه *Aphelenchus isomerus Anderson & Hooper, 1980* (جدول ۲ و شکل ۳)

مشخصات

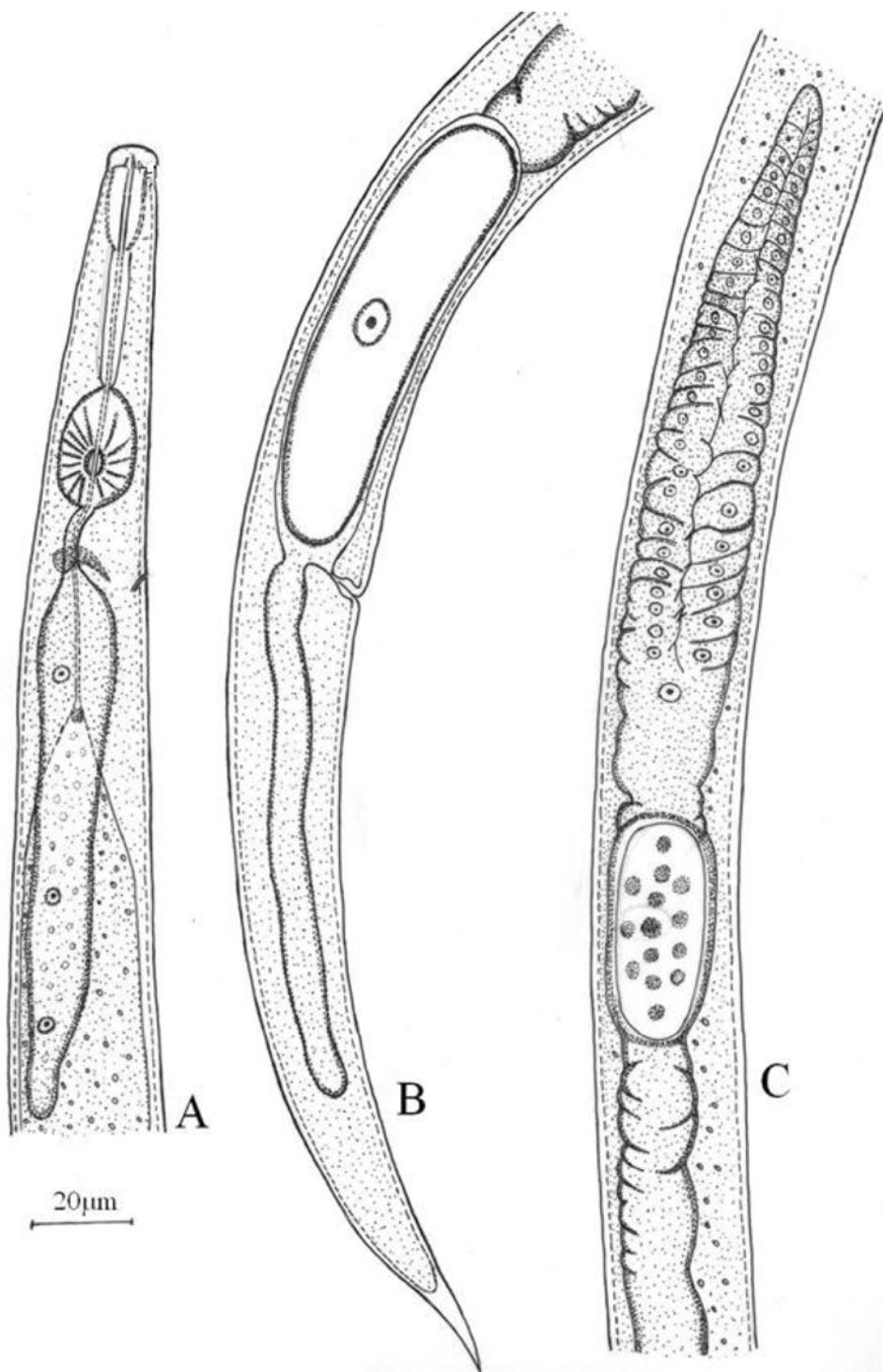
ماده: بدن نماتد ماده کرمی شکل، پس از تثییت شدن به صورت مستقیم تا کمی خمیده به سمت شکمی، سر کوتاه، گرد و کمی تخت، همطراز بدن یا کمی فرورفته نسبت به بدن، شیارهای بدن خیلی ظریف و به عرض ۰/۵ میکرومتر، سطوح جانبی بدن دارای ۱۴ شیار طولی در وسط بدن، لوله اولیه مری استوانه ای شکل، حباب میانی بیضی شکل با دریچه مشخص که تمام عرض بدن را در ناحیه خود پر می کند. غده های مری با روده حالت هم پوشانی دارند. طول مری (۱۷۲/۳-۱۷۳/۵) میکرومتر (فاصله سر تا انتهای غده های مری)، فاصله منفذ دفعی - ترشحی از ناحیه مری سر ۹۸/۷ میکرومتر، حلقه عصی لوله ثانویه مری را احاطه کرده، دارای یک تخدمان که به سمت جلوی بدن کشیده شده، تخمک ها در یک ردیف قرار دارند. دیواره های فرج نازک، واژن ایزومورفیک و متقابن که به طور ضعیفی رشد یافته اند، کیسه عقبی رحم بلند که ۵۹ درصد فاصله بین فرج تا مخرج را می پوشاند. دم استوانه ای شکل و انتهای دم گرد می باشد. در نمونه های مورد بررسی نر مشاهده نشد.

حلقه عصی در انتهای لوله ثانویه مری، فاصله منفذ دفعی - ترشحی از ناحیه سر ۶۸ تا ۸۹ میکرومتر، راست روده و مخرج مشاهده نمی شود. دارای یک تخدمان که به سمت جلوی بدن کشیده شده، فرج در نیمه دوم بدن (V=۷۶/۸-۷۹/۴)، شکاف فرج به صورت مورب، واژن کمی خمیده، کیسه عقبی رحم بلند و به طول ۷۷ تا ۱۰۱ میکرومتر، دم در انتهای دارای زائد کوتیکولی (*Mucrons*) نوک تیز می باشد.

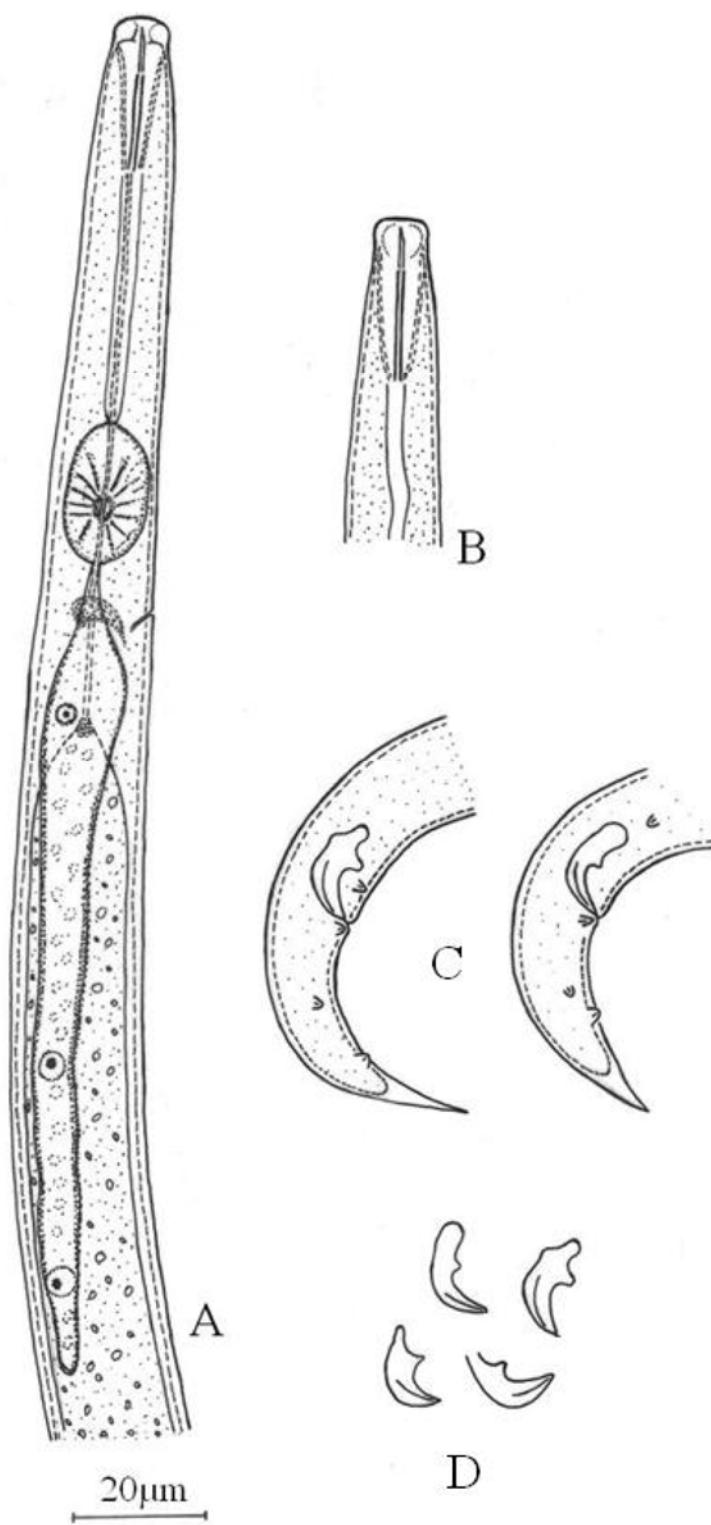
نر: در قسمت جلوی بدن شبیه ماده ها، بدن نماتد بعد از تثییت نسبت به ماده از طرف شکمی خمیدگی بیشتری پیدا می کند. دم دارای خمیدگی به سمت شکمی، اندام تناسلی نر خاری شکل (Thorn-shaped) و به طول ۲۱ تا ۲۱ میکرومتر، دارای چهار جفت پاپیل دمی، دم در انتهای دارای زائد کوتیکولی نوک تیز بلند می باشد.

بحث: با استفاده از کلید شناسایی گونه های مربوط به جنس *Ektaphelenchoides* و با استفاده از شرح بوخارد که در مورد شناسایی گونه های این جنس در سال ۱۹۸۴ ارائه شده است، تمام ویژگی ها و مشخصات افراد نمونه با گونه مطابقت *E. compsi* نشان می دهد. گونه *E. compsi* به واسطه داشتن سر پهن و کمی تخت و همطراز بدن، کیسه عقبی رحم بلندتر و قسمت نوک تیزی انتهای دم کوچکتر، از سایر گونه های این جنس تمایز می شود. با این وجود بین گونه مورد مطالعه با سه گونه دیگر این جنس (*E. pini* Baujard, 1984 *Massey, 1966*, *E. attenuata* (Massey, 1974) Baujard, 1984 و *E. musae* Baujard, 1984 مقایسه ای نیز صورت گرفت.

گونه *E. pini* با داشتن فاکتور a کوچکتر در نر و ماده (۳۲ تا ۳۴ در مقابل ۳۸ تا ۴۹)،^۱ b کوچکتر در نر (۲ تا ۲۶ در مقابل ۲۹ تا ۳۹)، استایلت بزرگتر (۲۱ تا ۲۶ در مقابل ۱۷ تا ۲۳ میکرومتر)، اندام تناسلی نر بزرگتر (۲۲ تا ۲۸ در مقابل ۱۹ تا ۲۴ میکرومتر)، زائد کوتیکولی انتهای دم باریکتر و نوک تیز، دو جفت پاپیل دمی، کیسه عقبی رحم کوچکتر (شش تا ۲۵ میکرومتر در مقابل ۲۸ تا ۹۳ میکرومتر) در مقایسه با شرح اصلی گونه، از گونه مورد مطالعه تمایز می گردد. گونه *E. attenuata* با داشتن فاکتورهای b بیشتر (۱۲ تا ۱۳ در مقابل هشت تا ده)، V کمتر (۶۱ تا ۶۳ در مقابل ۷۳/۵ تا ۷۷)، استایلت کوچکتر (۱۷ تا ۱۹ در مقابل ۱۸ تا ۲۴ میکرومتر)، کیسه عقبی رحم کوچکتر (۲۳ تا ۲۸ در مقابل ۲۸ تا ۹۳ میکرومتر) در مقایسه با شرح اصلی گونه و همچنین با داشتن انتهای بدن نخی شکل بلند از جمعیت مورد مطالعه تمایز می گردد. گونه *E. musae* با داشتن طول بدن کمتر (۵۰۰ تا ۷۰۰ در مقابل ۷۰۰ تا ۹۰۰ میکرومتر)، فاکتورهای a کوچکتر (۲۸ تا ۳۳ در مقابل ۳۸ تا ۴۹)، V کوچکتر (۶۴

شکل ۱ - *Ektaphelenchoides compsi* (♀)
A : بخش جلویی بدن ماده، B : کیسه عقی رحم و دم ، C : تخمدان

شکل ۲ - *Ektaphelenchoides compsi* (♂)

A: اشکال اسپیکول بخش جلویی بدن نر، B: سر و استایلت، C: اندام تناسلی نر، دم و پاپیل های دمی، D: اشکال اسپیکول

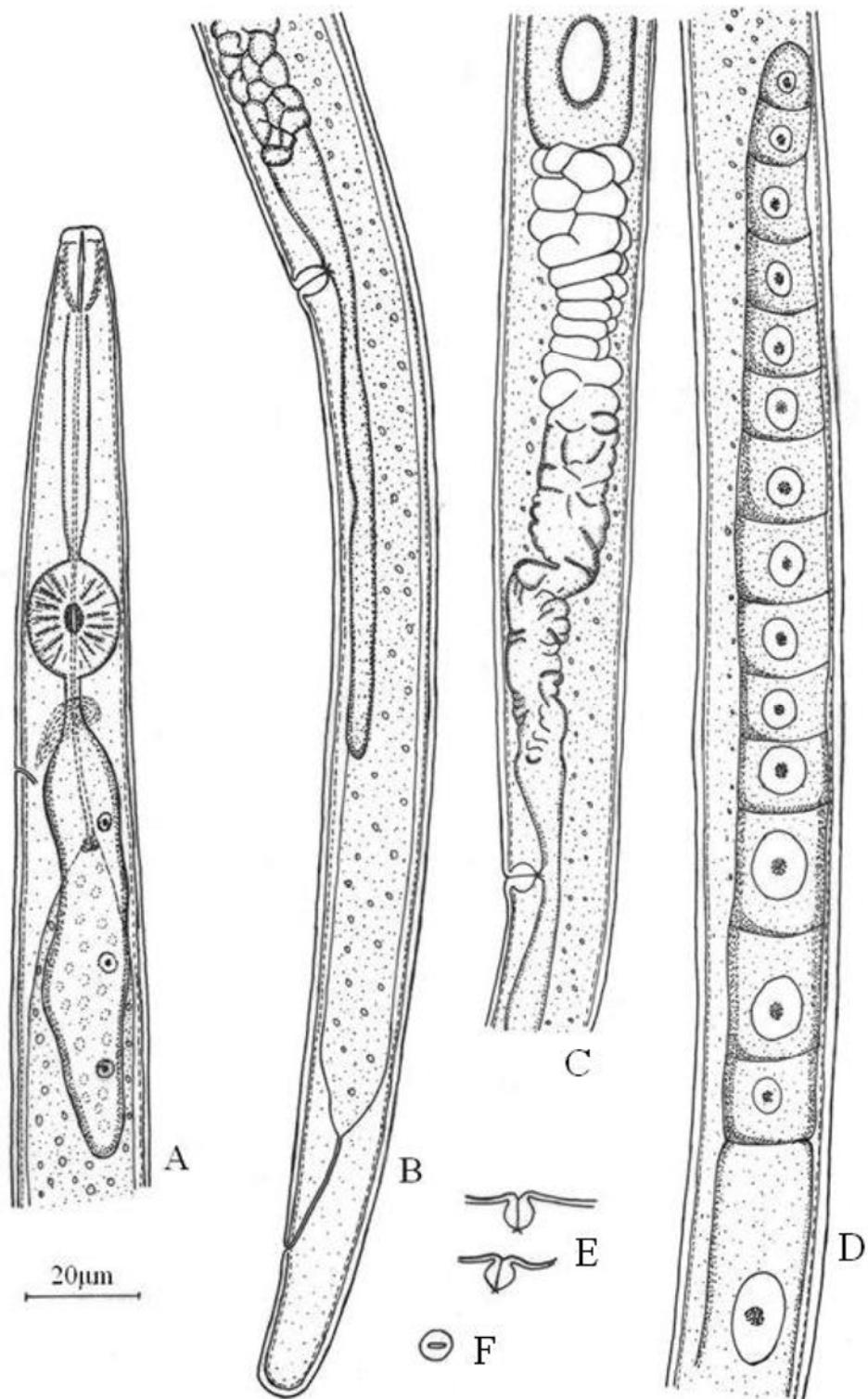
جدول ۲ - مشخصات مورفومتریک ماده های گونه *Aphelenchus isomerus* و مقایسه آن با شرح اصلی گونه

Character female Jiroft region Anderson&Hooper,1980

n	4	6
L(mm)	(0.79-0.89) 0.85	(0.49-0.93) 0.69
a	(24.7 -34.2) 30	(26-37) 33
b	(6.1-7.2) 6.6	(4.9-7.7) 5.7
b'	(4.2 -5.3) 4.7	(3.4-4.9) 4.1
C	(27.8 -33.8) 30	(22-32) 28
c'	(1.7 -2.1) 1.9	(1.6-2.2) 1.9
V'	(78.1-79) 78.6	--
V	(74.4 -76.4) 75	(75-78) 77
G%	(48.4 -57) 51.7	(40-53) 46
P.V.S (μm)	(88.5-120) 104.9	(57-93) 72
Stylet (μm)	(14-15) 14.7	(11-14) 13
Tail length (μm)	(25-32) 27.9	(20-29) 25

دیگری از جمله *Metaphelenchus rhopalocercus* نیز *M. micoletzkyi* Steiner, 1941 و *Steiner, 1941* وجود داشتند که مانند گونه *A. avenae* دارای واژن نامتقارن (unisomorphic) بوده ولی گولدن آهها را با گونه *A. avenae* هم نام پیش نهاد کرده است. اخیراً برای گونه هایی که واژن نامتقارن دارند یک زیر جنس به نام *Anaphelenchus* پیشنهاد شده است. این گونه اولین بار توسط اندرسون و هوپر (۲۰۰۲) از مناطق با آب و هوای گرم اروپا، کانادا و بعضی از کشورهای دیگر جمع آوری و گزارش گردید. در این بررسی، گونه مذکور از خاک گلخانه های خیار ناحیه باقرآباد منطقه حیرفت شناسایی گردید و برای اولین بار از ایران گزارش می شود.

بحث: گونه *Aphelenchus isomerus* با داشتن واژن متقارن، عریض بودن سطوح جانبی بدن و شیارهای طولی ظریف آن و ظریف بودن شیارهای عرضی بدن از سایر گونه ها به خوبی متمایز می گردد. مشخصات و اندازه های افراد مورد مطالعه با شرح اصلی گونه که توسط اندرسون و هوپر در سال ۱۹۸۰ ارائه شده مطابقت نشان می دهد. گونه مورد مطالعه با گونه های مشابه نیز مورد مقایسه قرار گرفت. گونه *A. avenae* با داشتن واژن نامتقارن و گونه *A. solani* با داشتن کيسه عقبی رحم کوتاهتر (سه برابر عرض بدن در ناحیه مخرج در مقابل هفت برابر عرض بدن در ناحیه مخرج)، استایلیت بلندتر (۲۰ میکرومتر در مقابل ۱۱ تا ۱۴ میکرومتر) و نیز واژن نامتقارن از گونه مورد مطالعه متمایز می گردد. گونه های

شکل ۳ - *Aphelenchus isomerus* (♀)

A: بخش جلویی بدن ماده ، B: کيسه عقبی رحم و دم ، C: انتهای تخدمان و ستون رحمی ، D: واژن متقارن ، E: واژن متقارن ، F: فرج از دید شکمی

سپاسگزاری

فردوسي مشهد و همچنین بخش آفات و بیماریهای گیاهی مرکز
تحقیقات کشاورزی جیرفت و کهنوج سپاسگزاری و قدردانی می شود.

بدین وسیله از بخش گیاهپژوهی دانشکده کشاورزی دانشگاه

منابع

- ۱- بی نام. ۱۳۸۵. آمارنامه وزارت جهاد کشاورزی
2. Anderson R. V., and Hooper D. J. 1980. Diagnostic value of vagina structure in the taxonomy of *Aphelenchus* Bastian, 1865 (Nematoda: Aphelenchidae) with description of *A. (Anaphelenchus) isomerus* n. subgen. n. sp. Canadian Journal of Zoology, 58: 924-928.
 3. Baujard P. 1984. Remarques sur la sous-famille des Ektaphelenchinae Paramonov, 1964 et proposition d'*Ektaphelenchoides* n. gen. (Nematoda: Aphelenchodidae). Revue de Nematologie, 7(2): 147-171.
 4. De Grisse A. T. 1969. Redescription ou modification de quelques techniques utilises dans L etude des nematodes Phytoparasitaires. Meded. Rijks faculteit der landbouwe Tenschappent Gent, 34: 351-369.
 5. Jenkins W. R. 1964. A rapid centrifugal-flotation technique for separating nematodes from soil. Plant Disease Report, 48, 622 pp.
 6. Hunt DJ. 1994. Aphelenchida, Longidoridae and trichodoridae: Their systematics and Bionomics. *Nematological Abstracts*, 63:37
 7. Nickle W. R. and Hooper D. J. 1991. The Aphelenchina: Bud, leaf and insect nematodes. In: W. R. Nickle (Ed.) Manual of agricultural nematology. Marcel Dekker, Inc, New York. pp.465- 508.
 8. Seinhorst J. W. 1959. A rapid method for the transfer of nematodes from fixative to anhydrous glycerin. *Nematologica*, 4: 67-69.